

ევროპული კონვენცია ექსტრადიციის შესახებ

პარიზი 13. XII. 1957

ქვემოთ ხელმოწერი ევროპის საბჭოს წევრი მთავრობები. ითვალისწინებენ რა, რომ ევროპის საბჭოს მიზანს წარმოადგენს მის წევრებს შორის უფრო დიდი ერთიანობის მიღწევა.

ითვალისწინებენ რა, რომ ეს მიზანი შეიძლება მიღწეულ იქნას შეთანხმებითა დადებითა და სამართლებრივ საკითხებში თანამშრომლობით;

ითვალისწინებენ რა, რომ ექსტრადიციასთან დაკავშირებული ერთგვაროვანი წესების მიღებამ შეიძლება ხელი შეუწყოს აღნიშნულ ერთიანობის მიღწევას,

შეთანხმდნენ შემდეგ წე:

მუხლი 1 - მსჯავრდებულ პირთა გადაცემის ვალდებულება

ხელშეკრული მხარეები თანხმდებიან, რომ ამ კონვენციით განსაზღვრული დებულებებისა და პირობების დაცვით, გადასცემენ ერთმანეთს ყველა პირს, რომლის წინააღმდეგაც თხოვნით გამგზავნი მხარის კომპეტენტური ორგანოების მიერ აღძრულია საქმე დანაშაულის ჩადენისათვის ან რომლებიც იძებნებიან ხსენებული კომპეტენტური ორგანოების მიერ მათზე განაჩენის ან დაკავების ორდერის აღსასრულებლად.

მუხლი 2 - დანაშაულები, რომლებიც ექვემდებარებიან ექსტრადიციას

1. ექსტრადიციას ექვემდებარებიან თხოვნის გამგზავნი ან მიმღები მხარის სამართლის მიხედვით თავისუფლების აღკვეთით ან დაკავების ორდერის შესაბამისად მაქსიმუმ ერთი წლით მაინც ან უფრო მკაცრი სასჯელით დასჯადი დანაშაულები. როდესაც თხოვნის გამგზავნი სახელმწიფოს ტერიტორიაზე გამოტანილი იქნება გამამტყუნებელი განაჩენი და პირს მიესჯება პატიმრობა ან მის წინააღმდეგ ვაცემული იქნება დაკავების ორდერი, გამოტანილი სასჯელი უნდა ითვალისწინებდეს სულ მცირე ოთხი თვით თავისუფლების აღკვეთას.

2. თუ მსჯავრდებული პირის გადაცემის მოთხოვნა შეიცავს რამოდენიმე ცალკეულ დანაშაულს, რომლებიც დასჯადია თხოვნის გამგზავნი და მიმღები მხარეების სამართლის მიხედვით თავისუფლების აღკვეთით ან დაკავების ორდერის შეფარდებით, მაგრამ რამოდენიმე დანაშაული არ პასუხობს სასჯელის ზომის მიმართ დადგენილ პირობას, თხოვნის მიმღებ მხარეს აქვს უფლება გადასცეს პირი ამგვარი დანაშაულებისთვის.

3. ნებისმიერი ხელშეკრული მხარე, რომლის კანონმდებლობით არ არის ნებადართული ექსტრადიცია ამ მუხლის 1-ლი პუნქტით განსაზღვრული დანაშაულებისათვის, იმ ზომით, რითაც მას ენება, გამოორიცხავს ამგვარი დანაშაულების მიმართ ამ კონვენციის გამოყენებას.

4. ყველა ხელშეკრული მხარეს, რომელსაც სურს ისარგებლოს ამ მუხლის მე-3 პუნქტში დადგენილი უფლებით, მისი სარატიფიკაციო ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს გადასცემს იმ დანაშაულთა სიას, რომელთა ჩადენის შემთხვევაში დასაშვებია ექსტრადიცია ან იმ დანაშაულთა სიას, რომელთა ჩადენისთვისაც გამოირიცხება ექსტრადიცია და იმავდროულად მიუთითებს იმ სამართლებრივ დებულებებზე, რომლებიც ნებას რთავენ ან კრძალავენ ექსტრადიციას. საბჭოს გენერალური მდივანი უგზავნის ამ სიებს სხვა ხელმოწერებს.

5. თუკი შექმდომში გამოირიცხება ექსტრადიცია ხელშეშვრელი მხარის სამართლით სხვა დანაშაულების მიმართ, შესაბამისი მხარე ამის თაობაზე შეტყობინებას უგზავნის გენერალურ მდივანს. გენერალური მდივანი აცნობებს სხვა ხელმძღვრებს. ამგვარი შეტყობინება ძალაში არ შედის გენერალური მდივანის მიერ მისი მიღების თარიღიდან სამთვიანი ვადის გასვლამდე.

6. ნებისმიერ მხარეს, რომელიც ისარგებლებს ამ მუხლის მე-4 და მე-5 პუნქტებში განსაზღვრული უფლებით, ნებისმიერ დროს შეუძლია გამოიყენოს ეს კონვენცია იმ დანაშაულების მიმართ, რომელთა მიმართაც მისი გამოყენება მანამდე გამოირიცხებოდა. იგი აცნობებს საბჭოს გენერალურ მდივანს ამგვარი ცვლილებების შესახებ, ხოლო გენერალური მდივანი აცნობებს სხვა ხელმძღვრებს.

7. ნებისმიერ მხარეს შეუძლია გამოიყენოს ორმხრივობის წესი იმ დანაშაულების მიმართ, რომელთა ჩადენისათვის ექსტრადიცია გამოირიცხება ამ მუხლის შესაბამისად ამ კონვენციის გამოყენებისას.

მუხლი 3 - პოლიტიკური დანაშაულები

1. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუკი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა, თხოვნის მიმღები მხარის მიერ განიხილება პოლიტიკურ დანაშაულად ან დანაშაულად, რომელიც დაკავშირებულია პოლიტიკურ დანაშაულთან.

2. იგივე წესი გამოიყენება, თუ თხოვნის მიმღებ მხარეს გააჩნია საკმარისი საფუძველი ივარაუდოს, რომ ექსტრადიციის მოთხოვნა ჩვეულებრივი სისხლის სამართლის დანაშაულისათვის ვაკეთებულია პირის დევნისა და დასჯის მიზნით, რომ ამ პირის მდგომარეობას მიაღვეს რაიმე ზიანი რომელიმე აღნიშნული მიზეზის გამო.

3. სახელმწიფოს მეთაურის ან მისი ოჯახის წევრების სიცოცხლის ხელყოფა ან სიცოცხლის ხელყოფის მცდელობა არ განიხილება პოლიტიკურ დანაშაულად ამ კონვენციის მიზნებისათვის.

4. ეს მუხლი ზეგავლენას არ მოახდენს ხელშეშვრელი მხარეების რაიმე ვალდებულებებზე, რომლებიც მათ აღებული აქვთ ან შეიძლება აიღონ მრავალმხრივი საერთაშორისო კონვენციებით.

მუხლი 4 - სამხედრო დანაშაულებები

ექსტრადიცია სამხედრო დანაშაულების ჩადენისათვის, რომლებიც არ წარმოადგენენ დანაშაულებს ჩვეულებრივი სისხლის სამართლის მიხედვით, გამოირიცხება ამ კონვენციის გამოყენებისას.

მუხლი 5 - ფისკალური დანაშაულები

ამ კონვენციის დებულებათა შესაბამისად განხორციელდება ექსტრადიცია ბევრებთან, გადასახადებთან, საბაჟო მოსაკრებლებთან და სავალუტო ოპერაციებთან დაკავშირებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ხელშეშვრელი მხარეები ამგვარად გადაწყვეტენ ასეთი დანაშაულის ან დანაშაულთა კატეგორიის მიმართ.

მუხლი 6 - მოქალაქეთა გადაცემა

1.
 - ა. ხელშეშვრელი მხარეს უფლება აქვს უარი თქვას თავისი მოქალაქეების გადაცემაზე.
 - ბ. თითოეულ მხარეს ხელმოწერის დროს ვაკეთებული დეკლარაციის ან მისი სარატიფიკაციო ან მიერთების სიგელის შესაბამისად ჩაბარებისას შეუძლია თავად განსაზღვროს ტერმინ “მოქალაქის” მნიშვნელობა ამ კონვენციასთან მიმართებით.
 - გ. პირის მოქალაქეობა განისაზღვრება ექსტრადიციასთან დაკავშირებული გადაწყვეტილების მიღებისას. ამასთან, თუკი მსჯავრდებული პირი პირველად აღიარებული იქნა თხოვნის მიმღები

მხარის მოქალაქედ გადაწყვეტილების მიღებისა და პირის გადაცემაზე დროის შუალედში, თხოვნის მიმღებ მხარეს უფლება აქვს ისარგებლოს ამ მუხლის (ა) ქვე-პუნქტით დადგენილი დებულებებით.

2. თუ თხოვნის მიმღები მხარე არ გადასცემს მის მოქალაქეს, თხოვნის გამგზავნი მხარის თხოვნის არსებობის შემთხვევაში, იგი გადასცემს საქმეს თავისი ხელისუფლების კომპეტენტურ ორგანოს, რათა დაწყებულ იქნას შესაბამისი სამართალწარმოება, იმ შემთხვევაში, რომლებშიც იგი აუცილებლად მიიჩნევა. ამ მიზნით, დანაშაულოთი დაკავშირებული დოკუმენტები, ინფორმაცია და ნივთობრივი მტკიცებულებები უფასოდ გადაეცემა შესაბამის მხარეს მე-12 მუხლის 1-ლ პუნქტში განსაზღვრული საშუალებებით. თხოვნის გამგზავნი მხარე ინფორმირებული იქნება მისი თხოვნის შედეგის შესახებ.

მუხლი 7 - დანაშაულის ჩადენის ადგილი

1. თხოვნის მიმღებ მხარეს უფლება აქვს უარი თქვას დანაშაულის ჩადენაში ექვმიტანილი პირის გადაცემაზე, როდესაც მისი სამართლის მიხედვით მიიჩნევა, რომ დანაშაული ჩადენილია მთლიანად ან ნაწილობრივ მის ტერიტორიაზე ან იმ ადგილას, რომელიც განიხილება მის ტერიტორიად.

2. როდესაც დანაშაული, რომლის ჩადენისათვის მოითხოვება ექსტრადიცია, ჩადენილია თხოვნის გამგზავნი მხარის ტერიტორიის გარეთ, დამნაშავის გადაცემაზე უარი შეიძლება ითქვას მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ თხოვნის მიმღები მხარის კანონით დაუშვებელია იმავე კატეგორიის სახელმწიფოს ტერიტორიის გარეთ ჩადენილი დანაშაულებისათვის დევნა, ან კანონით საერთოდ არ არის დაშვებული ამგვარი დანაშაულისათვის პირის გადაცემა.

მუხლი 8 - ერთსა და იმავე დანაშაულთან დაკავშირებული სამართალწარმოებანი

თხოვნის მიმღებ მხარეს შეუძლია უარი თქვას პირის გადაცემაზე, თუ ამ მხარის კომპეტენტური სახელმწიფო ორგანოების მიერ მიმდინარეობს სამართალწარმოება შესაბამისი პირის წინააღმდეგ იმ დანაშაულის ან დანაშაულებების ჩადენისათვის, რისთვისაც მოითხოვება პირის ექსტრადიცია.

მუხლი 9 - Non bis in idem

ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ თხოვნის მიმღები მხარის კომპეტენტური ორგანოების მიერ მიღებულია საბოლოო სასამართლო გადაწყვეტილება შესაბამისი პირის მიმართ იმ დანაშაულის ან დანაშაულების ჩადენისათვის, რომლებისთვისაც მოითხოვება ექსტრადიცია. ექსტრადიციაზე შეიძლება უარი ითქვას, თუ ვადაძველები მხარის კომპეტენტური ორგანოები გადაწყვეტენ არ დაიწყონ ან შეწყვიტონ სამართალწარმოება იმავე დანაშაულის ან დანაშაულების წინააღმდეგ.

მუხლი 10 - ხანდაზმულობის ვადა

დაუშვებელია ექსტრადიცია, თუ მსჯავრდებულმა პირმა, თხოვნის გამგზავნი ან მიმღები მხარის კანონის მიხედვით, შეიძინა იმუნიტეტი დევნის ან დასჯისაგან ხანდაზმულობის ვადის წესის გათვალისწინებით.

მუხლი 11 - სიკვდილით დასჯა

თუკი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა, ისჯება სიკვდილით თხოვნის გამგზავნი სახელმწიფოს კანონის მიხედვით და თუ იმავე დანაშაულის ჩადენისათვის თხოვნის მიმღები მხარის კანონმდებლობით არ არის გათვალისწინებული სიკვდილით დასჯა ან, როგორც წესი, იგი სისრულეში არ მოიყვანება, შეიძლება ექსტრადიციაზე უარის თქმა, თუ თხოვნის მიმღები მხარის თხოვნის საფუძველზე, თხოვნის გამგზავნი მხარე ვერ წარმოადგენს საკმარის გარანტიებს იმისა, რომ სასიკვდილო განაჩენი არ იქნება სისრულეში მოყვანილი.

მუხლი 12 - თხოვნა და თანდართული დოკუმენტები

1. თხოვნა უნდა იყოს შედგენილი წერილობითი ფორმით და მისი გადაცემა უნდა მოხდეს დიპლომატიური არხით. კომუნიკაციის სხვაგვარი საშუალებები შეიძლება გამოყენებულ იქნას ორ ან მეტ მხარეს შორის პირდაპირი შეთანხმების საფუძველზე.

2. თხოვნას თან უნდა ერთვოდეს:

ა. დაუყოვნებლივ აღსასრულებელი გამამტყუნებელი სასამართლო გადაწყვეტილების და განაჩენის თრიგინალი ან დაშოწმებული ასლი, ან თხოვნის მიმგზავნი მხარის კანონით განსაზღვრული პროცედურების შესაბამისად გაცემული დაპატიმრების ორდერი ან იმავე ძალის მქონე სხვაგვარი ორდერი;

ბ. იმ ჩადენილი დანაშაულების მითითება, რომლებსთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა. მონაცემები მათი ჩადენის ადგილისა და დროის შესახებ, დანაშაულების სამართლებრივი აღწერა და მიმართება კანონის შესაბამის დებულებებთან უნდა იყოს მოცემული რაც შეიძლება ზუსტად; და

გ. შესაბამისი კანონის ასლი, ხოლო თუ ეს შეუძლებელია, შესაბამისი კანონის მითითება და ბრალდებული პირის მაქსიმალურად ზუსტი აღწერა, ნებისმიერ სხვა ინფორმაციასთან ერთად, რომელიც დახმარებას გაუწევს მხარეს მსჯავრდებულის პიროვნებისა და მოქალაქეობის დადგენაში.

მუხლი 13 - დამატებითი ინფორმაცია

თუ თხოვნის გამგზავნი მხარის მიერ მოწოდებული ინფორმაცია არასაკმარისი აღმოჩნდება თხოვნის მიმღები მხარისათვის ამ კონვენციის შესაბამისად გადაწყვეტილების მისაღებად, ამ უკანასკნელს შეუძლია მოითხოვოს აუცილებელი დამატებითი ინფორმაცია და დააწესოს გარკვეული ვადა მის მიღებაზე.

მუხლი 14 - სპეციალობის წესი

1. იმ პირის წინააღმდეგ, რომლის გადაცემაც მოხდა, არ აღიძვრება სამართალწარმოება, არ მიესჯება პატიმრობა ან დაკავდება მის მიერ მის გადაცემამდე ჩადენილი რაიმე სხვა დანაშაულის გამო, იმის გამო, რომლის ჩადენისთვისაც იგი იქნა გადაცემული; ასევე არ იქნება შეზღუდული მისი პიროვნული თავისუფლება რაიმე სხვა მიზეზის გამო, შემდეგი შემთხვევების გარდა:

ა) როდესაც მსჯავრდებული პირის გადამცემა მხარე ამასვე თანახმაა. თხოვნა, რომელსაც თან უნდა ერთვოდეს მე-12 მუხლში მოხსენიებული დოკუმენტები და ჩადენილი დანაშაულის შესახებ გადაცემული პირის მიერ ვაკეობებული ნებისმიერი განცხადების ჩანაწერი, გადაეცემა შესაბამის მხარეს. თანხმობა გაიცემა, თუ დანაშაული, რომლისთვისაც მოითხოვება გადაცემა, ექვემდებარება ექსტრადიციას ამ კონვენციის დებულებების შესაბამისად;

ბ) როდესაც პირი, რომელსაც ჰქონდა შესაძლებლობა დაეტოვებინა იმ მხარის ტერიტორია, რომელსაც იგი გადასცეს, მაგრამ არ დატოვა იგი მისი საბოლოო გათავისუფლებიდან 45 დღის განმავლობაში, ან დაბრუნდა ამ ტერიტორიაზე მისი დატოვების შემდეგ.

2. ამასთან, თხოვნის გამგზავნი მხარეს შეუძლია მიიღოს აუცილებელი ზომები შესაბამისი პირის მისი ტერიტორიიდან გასაყვანად ან ნებისმიერი სხვა ზომა სამართალწარმოების ჩათვლით, რომელიც აუცილებელია მისი კანონმდებლობის შესაბამისად ხანდაზმულობის ვადის შედეგების თავიდან ასაცილებლად.

3. თუ ჩადენილი დანაშაულის აღწერა შეიცვლება მიმდინარე სამართალწარმოების დროს, დასაშვებია გადაცემული პირის წინააღმდეგ სამართალწარმოება ან განაჩენის გამოტანა დანაშაულის ახალი აღწერის და მისი შემადგენელი ელემენტების ვათავალისწინებით, იმ შემთხვევაში, თუ სამართალდარღვევა წარმოადგენს ისეთ დანაშაულს, რომელიც ექვემდებარება ექსტრადიციას.

მუხლი 15 - მესამე სახელმწიფოსათვის გადაცემა

მე-14 მუხლის 1b პუნქტით განსაზღვრული შემთხვევების გარდა, თხოვნის გამგზავნი მხარე თხოვნის მიძღები მხარის თანხმობის გარეშე, არ გადასცემს სხვა მხარეს ან მესამე სახელმწიფოს მისთვის გადაცემულ იმ პირს, რომელიც იძებნებოდა სხენებული სხვა მხარის ან მესამე სახელმწიფოს მიერ ამ პირის მიერ მის გადაცემაზე ჩადენილი დანაშაულების გამო, თხოვნის მიძღები მხარეს შეუძლია მოითხოვოს მე-12 მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნული დოკუმენტების მიწოდება.

მუხლი 16 - წინასწარი დაპატიმრება

1. გადადებულ შემთხვევაში, თხოვნის გამგზავნი მხარის კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ მოითხოვონ ძებნილი პირის წინასწარი დაპატიმრება. გადაცემაში მხარის კომპეტენტური ორგანოები გადაწყვეტენ ამ საკითხს მათი კანონის შესაბამისად.

2. თხოვნა წინასწარი დაპატიმრების შესახებ, უნდა აცხადებდეს, რომ მე-12 მუხლის 2a პუნქტში მოხსენიებული დოკუმენტებიდან ერთ-ერთი არსებობს და იგი აპირებს გამოავსავს თხოვნა ექსტრადიციის შესახებ. იგი ასევე უნდა აცხადებდეს, თუ რა დანაშაულისათვის მოითხოვება ექსტრადიცია, სად და რიდის იქნა ჩადენილი ეს დანაშაული და მაქსიმალურად იძლეოდეს ძებნილი პირის აღწერას.

3. თხოვნა წინასწარი დაპატიმრების შესახებ უნდა გაეგზავნოს თხოვნის მიძღები მხარის ხელისუფლების კომპეტენტურ ორგანოებს დიპლომატიური არხით, ან პირდაპირ ფოსტით ან ტელეგრაფით ან საერთაშორისო სისხლის სამართლის პოლიციის (Interpol) მეშვეობით ან ნებისმიერი სხვა საშუალებით, რომელიც იძლევა თხოვნის მიძღებზე წერილობითი დასტურის ან თხოვნის გამგზავნი მხარისათვის მისაღები სხვაგვარი დასტურის საშუალებას. თხოვნის გამგზავნი ხელისუფლების ორგანო დაუყოვნებლივ იქნება ინფორმირებული მისი თხოვნის შედეგების შესახებ.

4. წინასწარი პატიმრობა შეიძლება შეწყდეს დაპატიმრებიდან 18 დღის ვადაში, თუკი თხოვნის მიძღები მხარე არ მიიღებს თხოვნას ექსტრადიციის შესახებ და მე-12 მუხლში მოხსენიებულ დოკუმენტებს. წინასწარი პატიმრობა არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა გადასცეს 40 დღეს ამგვარი დაპატიმრების თარიღიდან. არ გამოირიცხება წინასწარი პატიმრობიდან გათავისუფლების შესაძლებლობა ნებისმიერ დროს, თუმცა თხოვნის მიძღებმა მხარემ უნდა მიიღოს ყველა ზომა, რომელსაც იგი აუცილებლად მიიჩნევს, ძებნილი პირის გაქცევის თავიდან ასაცილებლად.

5. გათავისუფლება ხელს არ შეუშლის ხელახლა დაპატიმრებასა და გადაცემას, თუ თხოვნა ექსტრადიციის თაობაზე მოგვიანებით იქნება მიღებული.

მუხლი 17 - კოლიზიური თხოვნები

თუკი პირის გადაცემა მოითხოვება ერთზე მეტი სახელმწიფოს მიერ ერთ და იმავე ან სხვადასხვა დანაშაულის ჩადენისათვის, თხოვნის მიძღები მხარე მიიღებს გადაწყვეტილებას ყველა გარემოების და განსაკუთრებით, დანაშაულის სერიოზულობის და ჩადენის ადგილის, შემოსული თხოვნების შესაბამისი თარიღების, მსჯავრდებული პირის მოქალაქეობის და შექმდომში სხვა სახელმწიფოსათვის მისი გადაცემის შესაძლებლობის გათვალისწინებით.

მუხლი 18 - მსჯავრდებული პირის გადაცემა

1. მე-12 მუხლის 1-ლ პუნქტში გათვალისწინებული საშუალებებით თხოვნის მიძღები მხარე აცნობებს თხოვნის გამგზავნი მხარეს ექსტრადიციასთან დაკავშირებული მისი გადაწყვეტილების შესახებ.

2. მხარემ უნდა წარმოადგინოს მთლიანი ან ნაწილობრივი უარის მიზეზები.

3. თუ ტხოვნა დაკმაყოფილდება, მიძღები მხარე ინფორმირებული იქნება გადაცემის ადგილსა და თარიღის და დროის იმ ხანგრძლივობის შესახებ, რომლის განმავლობაშიც დაკავებული იყო პირი მისი შემდგომში გადაცემის მიზნით.

4. ამ მუხლის მე-5 პუნქტის დებულებების დაცვით, თუკი შესაბამისი პირი არ იქნა გადაცემული დანიშნულ დღეს, იგი შეიძლება გათავისუფლდეს 15 დღიანი ვადის ამოწურვის და ყველა შემთხვევაში გათავისუფლება 30 დღიანი ვადის ამოწურვის შემდეგ. თხოვნის მიძღებ მხარეს უფლება აქვს უარი თქვას პირის იმავე დანაშაულისათვის გადაცემაზე.

5. თუკი გარემოებები, რომლებსაც მხარე ვერ აკონტროლებს, ხელს უშლიან მას პირის გადაცემას ან წაყვანაში, იგი აცნობებს მეორე მხარის ამის შესახებ. ორივე მხარე შეათანხმებს გადაცემის ახალ თარიღს და ამასთან, ძალაში იქნება ამ მუხლის მე-4 პუნქტის დებულებები.

მუხლი 19 - გადადებული ან პირობითი გადაცემა

1. თხოვნის მიძღებ მხარეს, ექსტრადიციის შესახებ თხოვნაზე გადაწვეტილების მიღების შემდეგ, შეუძლია გადადოს შესაბამისი პირის გადაცემა, თუ გადასაცემი პირის წინააღმდეგ შესაძლებელია სამართალწარმოების დაწყება ამ მხარის მიერ, ან თუ მის წინააღმდეგ უკვე გამოტანილია გამამტყუნებელი განაჩენი, რაც შესაძლებელს ხდის, რომ მან ამ მხარის ტერიტორიაზე მოიხადოს სასჯელი სხვა დანაშაულის ჩადენისათვის, იმის გარდა, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება მისი გადაცემა.

2. თხოვნის მიძღებ მხარეს, გადაცემის გადადების ნაცვლად, შეუძლია დროებით გადასცეს შესაბამისი პირი თხოვნის გამგზავნ მხარეს მხარეებს შორის დადებული ომსრივი შეთანხმებით განსაზღვრული პირობების შესაბამისად.

მუხლი 20 - ქონების გადაცემა

1. თხოვნის მიძღები მხარე მისი სამართლით დაშვებულ ფარგლებში და მიძღები მხარის თხოვნის საფუძველზე მოახდენს ქონების ჩამორთმევას და გადასცემს მას იმ ქონებას:

- ა. რომელიც მოითხოვება, როგორც დამამტყიცებელი საბუთი, ან
- ბ. რომელიც მოპოვებული იქნა დანაშაულის ჩადენის შედეგად და რომელიც დაპატიმრების დროს ნაპოვნი იქნა შესაბამისი პირის მფლობელობაში ან შემდგომში იქნა აღმოჩენილი.

2. ამ მუხლის 1-ლი პუნქტით მოხსენიებული ქონება გადაიცემა, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ შეთანხმებული ექსტრადიცია არ შეიძლება განხორციელდეს მსჯავრდებული პირის გარდაცვალების ან გაქცევის გამო.

3. როდესაც შემოსენებული ქონება ექვემდებარება ჩამორთმევას ან კონფისკაციას თხოვნის მიძღები მხარის ტერიტორიაზე, ამ უკანასკნელს მომავალ სისხლის სამართალწარმოებასთან დაკავშირებით შეუძლია დროებით შეინარჩუნოს ან გადასცეს იგი იმ პირობით, რომ ეს ქონება დაბრუნდება.

4. ნებისმიერი უფლება, რომელიც გააჩნია გადაცემ მხარეს ან მესამე მხარეებს ზემოთ მოხსენიებული ქონების მიმართ, დაცული იქნება. ამ უფლებების არსებობის შემთხვევაში, ქონება ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე უბრუნდება თხოვნის მიძღებ მხარეს რაც შეიძლება სწრაფად სასამართლოს დამთავრებიდან.

მუხლი 21 - ტრანზიტი

1. ხელშეკვრული მხარეების ტერიტორიაზე დამნაშავეთა ტრანზიტული გადაყვანის უფლება გაიცემა მე-12 მუხლის 1-ლი პუნქტით მოხსენიებული საშუალებებით სათანადო თხოვნის წარდგენის შემთხვევაში, იმ პირობით, რომ შესაბამისი დანაშაული იმ მხარის მიერ, რომელსაც სთხოვენ დამნაშავის მის ტერიტორიაზე გავლით გადაყვანის უფლებას, არ განიხილება პოლიტიკურ ან წმინდა სამხედრო ხასიათის დანაშაულად ამ კონვენციის მე-3 და მე-4 მუხლების შესაბამისად.

2. იმ მხარეს, რომელსაც სთხოვენ დამნაშავის მისი ტერიტორიის გავლით გადაყვანის უფლებას, შეუძლია უარი თქვას თავისი მოქალაქის ტრანზიტული გადაყვანის უფლების მიცემაზე მე-6 მუხლის დაბუღებითა შესაბამისად.

3. ამ მუხლის მე-4 პუნქტის დებულებების დაცვით, აუცილებელია მე-12 მუხლის მე-2 პუნქტში მოხსენიებული დოკუმენტების წარმოდგენა.

4. საჰაერო ტრანსპორტის გამოყენების შემთხვევაში, გამოიყენება შემდეგი დებულებები:

ა) თუ გათვალისწინებული არ არის საჰაერო ტრანსპორტის დაჯდომა, თხოვნის გამგზავნი მხარე შეატყობინებს იმ მხარეს, რომლის ტერიტორიის გავლით უნდა განხორციელდეს რეისი და დაადასტურებს, რომ მე-12 მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული დოკუმენტებიდან ერთ-ერთი არსებობს. გათვალისწინებული დაჯდომის შემთხვევაში, ამგვარ შეტყობინებას ექნება მე-16 მუხლით განსაზღვრული წინასწარი დაპატიმრების შესახებ თხოვნის ძალა და თხოვნის გამგზავნი მხარე წარმოადგენს ფორმალურ თხოვნას ტრანზიტული გადაყვანის შესახებ.

ბ) როდესაც იგი აპირებს დაჯდომას, მთხოვნელი მხარე წარმოადგენს ფორმალურ თხოვნას ტრანზიტული გადაყვანის თაობაზე.

5. ამასთან, მხარეს, ხელმოწერის ან სარატიფიკაციო ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს შეუძლია განაცხადოს, რომ იგი მისცემს პირის ტრანზიტული გადაყვანის უფლებას მხოლოდ რამოდენიმე ან ყველა პირობაზე, რაზეც იგი ახორციელებს ექსტრადიციას. ამ შემთხვევაში, შესაძლებელია გამოიყენებული იქნას ორმხრივობის წესი.

6. გადაცემული პირის ტრანზიტული გადაყვანა არ განხორციელდება იმ ტერიტორიებზე, სადაც არსებობს მიზეზი ფიქრისა, რომ მისი სიცოცხლე ან თავისუფლება საფრთხის ქვეშ იქნება მისი რასის, რელიგიის, ეროვნების ან პოლიტიკური მოსაზრების გამო.

მუხლი 22 - პროცედურა

იმ შემთხვევების გარდა, როდესაც ეს კონვენცია სხვაგვარად განსაზღვრავს, ექსტრადიციისა და წინასწარი დაპატიმრების პროცედურა განისაზღვრება თხოვნის მიმღები მხარის კანონით.

მუხლი 23 - გამოსაყენებელი ენა

დოკუმენტები, რომელთა წარმოებაც უნდა მოხდეს, შედგენილი იქნება თხოვნის გამგზავნი ან მიმღები მხარის ენაზე. გადამცემ მხარეს უფლება აქვს მოითხოვოს მათი თარგმანი მისი არჩევით ევროპის საბჭოს რომელიმე ოფიციალურ ენაზე.

მუხლი 24 - ხარჯები

1. გადამცემი მხარის ტერიტორიაზე გაწეული ექსტრადიციასთან დაკავშირებული ხარჯები, თუკი მათი გაწევა მოხდა ამ მხარის მიზეზით, დაიფარება თხოვნის მიმღები მხარის მიერ.

2. ხარჯები, რომელთა გაწევა მოხდა იმ სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ტრანზიტის დროს, რომელსაც სთხოვეს მის ტერიტორიაზე პირის ტრანზიტული გადაყვანის უფლება, დაიფარება თხოვნის გამგზავნი მხარის მიერ.

3. ვადაძვეში მხარის არამეტროპოლიური ტერიტორიიდან ექსტრადიციის განხორციელების შემთხვევაში, ხარჯები, რომელთა გაწევა მოხდა ამ ტერიტორიიდან თხოვნის გამგზავნი მხარის მეტროპოლიურ ტერიტორიაზე მგზავრობის დროს, დაფარული იქნება თხოვნის გამგზავნი მხარის მიერ. იგივე წესი გამოიყენება იმ ხარჯების მიმართ რომელთა გაწევა მოხდება თხოვნის მიმღები მხარის არამეტროპოლიური ტერიტორიიდან მის მეტროპოლიურ ტერიტორიაზე მგზავრობისას.

მუხლი 25 - “დაკავების ორდერის“ განსაზღვრება

ამ კონვენციის მიხედვით, გამოთქმა-“დაკავების ორდერი“ გულისხმობს სისხლის სამართლის სასამართლოს მიერ მიღებულ ნებისმიერ ორდერს, რომელიც ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთას დამატებით ან ნაცვლად იმ განაჩენისა, რომელიც ითვალისწინებს პირის პატიმრობას.

მუხლი 26 - დათქმები

1. ნებისმიერ ხელშემკვერელ მხარეს, ამ კონვენციის ხელმოწერის ან სარატიფიკაციო ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს შეუძლია გააკეთოს დათქმა ამ კონვენციის ნებისმიერი დებულების მიმართ.

2. ნებისმიერ ხელშემკვერელ მხარეს, რომელიც გააკეთებს დათქმას, უკან გამოიტანს მას როგორც კი გარემოებები მას ამის საშუალებას მისცემენ. ამგვარი გამოთხოვა განხორციელდება ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის შეტყობინების გავზავნის გზით.

3. ხელშემკვერელ მხარეს, რომელმაც გააკეთა დათქმა ამ კონვენციის დებულების მიმართ, არ შეუძლია მოსთხოვოს სხვა მხარეს შესაბამისი დებულების გამოყენება, იმ ზომასზე მეტად, რითაც მას თავად აქვს მიღებული ეს დებულება.

მუხლი 27 - ტერიტორიული გამოყენება

1. ეს კონვენცია გამოიყენება ხელშემკვერელი მხარეების მეტროპოლიური ტერიტორიების მიმართ.

2. საფრანგეთის ვათვალისწინებით, იგი გამოიყენება ალჟირისა და ოკეანეთის დეპარტამენტების მიმართ, ხოლო გაერთიანებული სამეფოსა და ჩრდილოეთ ირლანდიის ვათვალისწინებით, ნორმანდიის კუნძულებისა და მენის მიმართ.

3. გერმანიის ფედერაციულმა რესპუბლიკამ შეიძლება ამ კონვენციის გამოქვეყნება ბერლინზე ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის შეტყობინების გავზავნის გზით, რომელიც თავის მხრივ აცნობებს სხვა მხარეებს ამგვარი დეკლარაციის შესახებ.

4. ორ ან მეტ ხელშემკვერელ მხარეს შორის შეთანხმების დადების გზით, ამ კონვენციის გამოყენება შეიძლება გაფრცვლდეს შეთანხმებაში ვათვალისწინებული პირობების დაცვით, ამ მხარეთა ნებისმიერ სხვა ტერიტორიაზე ამ მუხლის 1-ლ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში მოხსენიებული ტერიტორიების ვარდა, რომელთა საერთაშორისო ურთიერთობებზეც ისინი პასუხისმგებელი არიან.

მუხლი 28 - ურთიერთობა ამ კონვენციასა და ორმხრივ ხელშეკრულებებს შორის

1. ამ კონვენციას, იმ ქვეყნებში, რომელთა მიმართაც იგი გამოიყენება, ენიჭება უპირატესი ძალა ორმხრივი ხელშეკრულებების, კონვენციების ან შეთანხმებების დებულებებზე, რომლებითაც რეგულირდება ექსტრადიციის საკითხები ნებისმიერ ორ ხელშემკვერელ მხარეს შორის.

2. ხელშეკვერულ მხარეებს ერთმანეთს შორის შეუძლიათ დადონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებები, მხოლოდ იმ მიზნით, რომ შეავსონ ამ კონვენციის დებულებები ან ხელი შეუწყონ მასში განსაზღვრული პრინციპების გამოყენებას.

3. იქ სადაც, ორ ან მეტ ხელშეკვერულ მხარეს შორის ექსტრადიციის განხორციელება ხდება ერთგვაროვანი კანონის საფუძველზე, მხარეებს შეუძლიათ ექსტრადიციის საკითხებთან დაკავშირებული ორმხრივი ურთიერთობების რეგულირება ამგვარი სისტემის შესაბამისად ამ კონვენციის დებულებების მიუხედავად. იგივე პრინციპები გამოიყენება ორ ან მეტ მხარეს შორის, როდესაც თითოეულ მათგანში ძალაშია კანონი, რომლის მიხედვითაც, ხდება ამ მხარეთა მიერ გაცემული დაპატიმრების ორდერების აღსრულება მის ტერიტორიაზე. ხელშეკვერული მხარეები, რომლებიც გამოირიცხავენ ან შეიძლება შემდგომში გამოირიცხონ ამ კონვენციის გამოყენება ერთმანეთთან მიმართებაში ამ პუნქტის შესაბამისად, სათანადოდ აცნობებს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს ამის შესახებ. გენერალური მდივანი აცნობებს სხვა ხელშეკვერულ მხარეებს ამ პუნქტის შესაბამისად მიღებული ყველა შეტყობინების შესახებ.

მუხლი 29 - ხელმოწერა, რატიფიკაცია და ძალაში შესვლა

1. ეს კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს წევრებისათვის. იგი ექვემდებარება რატიფიკაციას. სარატიფიკაციო სიგელები შესანახად ბარდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.

2. კონვენცია ძალაში შედის მესამე სარატიფიკაციო სიგელის შესანახად ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ.

3. ნებისმიერი სხვა ხელმომწერის მიმართ, რომელიც შემდგომში მოახდენს რატიფიცირებას, კონვენცია ძალაში შედის მისი სარატიფიკაციო სიგელის ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ.

მუხლი 30 - მიერთება

1. ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია მიიწვიოს ევროპის საბჭოს ნებისმიერი არაწევრი სახელმწიფო მიუერთდეს ამ კონვენციას, იმ პირობით, რომ გადაწყვეტილება, რომელიც შეიცავს ამგვარ მიწვევას, მიღებული უნდა იყოს საბჭოს იმ წევრთა ხმების ერთხლოვნებით, რომლებმაც მოახდინეს კონვენციის რატიფიცირება.

2. მიერთების სიგელი შესანახად ბარდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს და მიერთება ძალაში შედის მისი შესანახად ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ.

მუხლი 31 - დენონსაცია

ნებისმიერ ხელშეკვერულ მხარეს შეუძლია მოახდინოს ამ კონვენციის დენონსაცია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანიდან შეტყობინების გავზავნის გზით. დენონსაცია ძალაში შედის გენერალური მდივანის მიერ ამგვარი შეტყობინების მიღების ნ თვის შემდეგ.

მუხლი 32 - შეტყობინებები

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი ევროპის საბჭოს წევრებს და ყველა იმ სახელმწიფოს მთავრობას, რომელიც მიუერთდება ამ კონვენციას, აცნობებს:

- ა) ნებისმიერი სარატიფიკაციო ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების შესახებ;
- ბ) ამ კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ;
- გ) მე-6 მუხლის 1-ლი პუნქტის და 21-ე მუხლის მე-5 პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დეკლარაციის შესახებ;
- დ) 26-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დათქმის შესახებ;
- ე) 26-ე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად ნებისმიერი დათქმის უკან გამოთხოვის შესახებ;

ვ) 31-ე მუხლის დებულებების შესაბამისად დენონსაციის შესახებ შეტყობინების მიღებისა და ამ დენონსაციის ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ.

ამის დასტურად ქვემოთ ხელმოწერებმა, რომლებიც სათანადოდ იყვნენ რწმუნებულნი, ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.

შესრულებულია პარიზში 1957 წლის დეკემბრის მე-13 დღეს ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე; ორივე ტექსტი არის თანაბრად აუთენტური, შედგენილი თითო ეგზემპლარად, რომელიც ინახება ევროპის საბჭოს არქივებში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი გადასცემს დამოწმებულ ასლებს თითოეულ ხელმოწერ მთავრობას.